

2) România suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 329, 16.8.2021.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 1 august 2022 – Petrus Kerstens/Comisia Europeană
(Cauza C-447/21 P) (¹)**

(Recurs – Funcție publică – Procedură disciplinară – Cereri de asistență – Respingere – Notificarea deciziilor pe cale electronică – Acțiune în anulare – Termen de introducere a acțiunii – Momentul de la care începe să curgă termenul – Caracterul tardiv al acțiunii)

(2022/C 359/11)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Petrus Kerstens (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentant: T. S. Bohr, agent)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Petrus Kerstens suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 431, 25.10.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 14 iulie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta domstolen – Suedia) – CC/VO

(Cauza C-572/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești – Răspundere părintească – Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 – Articolul 8 alineatul (1) și articolul 61 litera (a) – Competență de fond – Principiul perpetuării forului – Transfer, în cursul procesului, al reședinței obișnuite a unui copil dintr-un stat membru al Uniunii Europene într-un stat terț parte la Convenția de la Haga din 1996]

(2022/C 359/12)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Reclamant: CC

Pârât: VO

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000, coroborat cu articolul 61 litera (a) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că o instanță dintr-un stat membru, sesizată cu un litigiu în materia răspunderii părintești, nu păstrează competența de a se pronunța cu privire la acest litigiu în temeiul acestui articol 8 alineatul (1) atunci când reședința obișnuită a copilului în cauză a fost transferată în mod legal, în cursul procesului, pe teritoriul unui stat terț care este parte la Convenția asupra competenței, legii aplicabile, recunoașterii, executării și cooperării privind răspunderea părintească și măsurile de protecție a copiilor, încheiată la Haga la 19 octombrie 1996.

(¹) JO C 481, 29.11.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 august 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal da Relação de Évora – Portugalia) – Procedură penală împotriva lui TL

(Cauza C-242/22 PPU) (¹)

[Trimitere preliminară – Procedură preliminară de urgență – Cooperare judiciară în materie penală – Directiva 2010/64/UE – Dreptul la interpretare și traducere – Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (1) – Noțiunea de „document esențial” – Directiva 2012/13/UE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Articolul 3 alineatul (1) litera (d) – Domeniu de aplicare – Netranspunere în dreptul național – Efect direct – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolul 47 și articolul 48 alineatul (2) – Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale – Articolul 6 – Condamnare la o pedeapsă cu închisoarea cu suspendarea executării însoțită de o măsură de probațiune – Neîndeplinirea obligațiilor care decurg din regimul măsurii de probațiune – Omiterea traducerii unui document esențial și lipsa unui interpret la întocmirea acestuia – Revocarea suspendării – Lipsa traducerii actelor de procedură referitoare la această revocare – Consecințe asupra validității revocării menționate – Viciu de procedură sancționat printr-o nulitate relativă]

(2022/C 359/13)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal da Relação de Évora

Partea din procedura penală principală

TL

cu participarea: Ministério Público

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (1) și articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale, precum și articolul 3 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale, interpretate în lumina articolului 47 și a articolului 48 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și a principiului efectivității, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia încălcarea drepturilor prevăzute de dispozițiile menționate ale acestor directive trebuie să fie invocate de beneficiarul drepturilor respective într-un termen determinat sub sancțiunea decăderii, în cazul în care acest termen începe să curgă înainte chiar ca persoana în cauză să fi fost informată, într-o limbă pe care o vorbește sau o înțelege, pe de o parte, cu privire la existența și conținutul dreptului său la interpretare și traducere și, pe de altă parte, cu privire la existența și conținutul documentului esențial în cauză, precum și cu privire la efectele care decurg din acesta.

(¹) JO C 257, 4.7.2022.